

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi co tydzień w godzinach 8-10 po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście i najprowiniey 60 f.

Biurowisko Redakcyi i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa ul. Czarneckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarneckiego 12, w Reklamie Prasowej, Choraszyńska 7, w trafikach i biurach księgarskich. — Listy należy frankować.

Reklamacyjną otwartą wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 141.699.

Telefon Redakcyi Nr. 193. — Telefon Administracji 73.

PRENUMERATA:

	miesięcznie	ćwierćrocznie	półrocznie
w Lwowie bez dostawy	10 Mk	30 Mk	60 Mk
z dostawą	12 Mk	36 Mk	72 Mk
przesyłką pocztową w Polsce	12 Mk	36 Mk	72 Mk
„ w innych państwach	14 Mk	42 Mk	84 Mk

Ogłoszenia (anonsów): Wiersz nonpar. 7 linowy lub jego miejsce 90 f., tabelaryczny i licbowy 1 Mk 30 f. — Drobne ogłoszenia po 30 f., od wyrazu. Dłuzszym drukiem podwójnie.

Nadane i nekrologie po 2 Mk 50 f., po kronice i komunikaty 4 Mk, za wiersz 4 linowy lub jego miejsce miary nonpar.

Ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym po 2 Mk. Tabelaryczne i licbowe po 2 Mk 50 fen. za wiersz nonpar. 4 linowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, Podwale 3., w godzinach od 8-11 i od 4-6 i Reklama Prasowa, Choraszyńska 7.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny otrzymują tylko członkowie i półroczni abonanci „Gazety Lwowskiej” za połowę rocznej prenumeraty tj. 60 K. (43 Mk.)

„Przewodnik” osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przysyłki rękopiśmienne należy przysyłać do Redakcyi „Przewodnika” pod adresem: Lwów, ul. Wałowa Nr. 31, I piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Prezydent dyrekcyi poczt i telegrafów w Krakowie zamianował oficjanta kancelaryjnego Franciszka Wagnera przy Technicznym Zarządzie w Bielsku kancelistą w XI randze i pozostawił go nadal w dotychczasowym miejscu służbowym.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 30 marca 1920 nr. 5684/3. II. nadał prawo publicznego na rok 1919/20 klasom I-IV prywatnego gimnazjum im. Zygmunta Krasińskiego w Dolinie, z tem jednak ograniczeniem, że prawo to może być stosowane tylko do zwyczajnych uczniów (nie) zakładu, do których należącej na codzienną naukę.

Obwieszczenie.

Na mocy ustawy z dnia 24 lutego 1920 Dz. ust. pp. nr. 21 poz. 114 oraz rozporządzenia wykonawczego Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 15 kwietnia 1920. Dz. ust. p. p. nr. 83 z 20/4 poz. 196, zamianowany został dekretem tegoż urzędu l. 449/34 komisarzem G. U. L. dla przeprowadzenia likwidacyi Wojskowego Zakładu dla obróbki tkanek w Lwowie — i w dniu 21 kwietnia 1920 rozpoczęciem urzędowanie, — w biurach Zakładu, we Lwowie ul. Lindęgo 9. III. p.

Badacz rządu:
Leon Podlewski.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 5 marca 1920 roku (Dz. ust. nr. 23, poz. 127) w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1919 roku (Dz. pr. nr. 65 poz. 392), uchylonej ustawy z dnia 8 stycznia 1920 roku (Dz. ust. nr. 4 poz. 18) o przyznaniu dla cywilnych emerytów państwowych nadwyżkowego dodatku drożdżulanego.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 5 marca 1920 roku (Dz. ust. nr. 23, poz. 127) zarządza się co następuje:

Art. 1.

Przyznanie nadwyżkowego dodatku drożdżulanego na zasadzie ustawy z dnia 5 marca 1920 roku ma nastąpić od dnia 1 stycznia 1920 roku z zachowaniem warunków ustalonych w art. 1, 4, 5, 6, 7 rozp. wykonawczego z dnia 5 września 1919 roku (Monitor Polski z dnia 19 września 1919 roku nr. 211) do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. pr. nr. 65 poz. 392) i art. 2 rozp. wykonawczego z dnia 15 lutego 1920 r. (Monitor Polski nr. 45 z dnia 25 lutego 1920 r.). Powołany dodatek drożdżulany należy wyznaczyć naraz bezwzględnie.

Art. 2.

Wydatek potrzebny na pokrycie nadwyżkowego dodatku drożdżulanego należy zachować w odpowiedniej rubryce emerytar (urzędnicy cywilni służby rosyjskiej) względnie austriackiej pod osobną pozycją: „Dodatek nadwyżkowy”, wprowadzony ustawą z dnia 5 marca 1920 roku (Dz. Ust. nr. 23 poz. 127).

Minister Skarbu:

w z.

(—) Weinfeld.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1920 r.

Z pobytu Wiceministra Heuricha we Lwowie.

Wiceminister sztuki i kultury p. Heurich odwiedził wczoraj w dalszym ciągu zabytki naszego miasta, zbiorcy hr. Pinińskiego i szkołę przemysłową. W południe Kasyno i Koło literacko-artystyczne urządziło na cześć Wiceministra śniadanie. Szereg przemówień rozpoczął prezes dr. Vogel. W odpowiedzi zabrał się Wiceminister, że zadaniem Ministerstwa sztuki jest podtrzymywanie wszelkiej twórczości i wności toż z cześć wszystkim twórcom w ręce prof. dr. Kasprowski, który odpowiedział, dziękując za stanowisko, jakie zajmuje Wiceminister wobec kultury i sztuki polskiej. Po kilku przemówieniach, zakończono śniadanie, które miało bardzo serdeczny charakter.

Następnie odbyło się posiedzenie Rady sztuki, na którym przedstawiono poszczególne detyndery, między innymi podano potrzebę budowy gmachu na wystawy plastyczne na koncerty i siedzibę dla artystów. Wiceminister odpowiedział, że załatwienie tej sprawy nie leży w kompetencyi Ministerstwa sztuki, obciążyć jednak popracę tę sprawie.

Delegacya architektów jawiła się u Wiceministra i zawiadomiła go, że Koło architektów lwowskich zamianowało Wiceministra swoim członkiem honorowym.

Na konferencyi z przedstawicielami prasy polskiej wyjął Wiceminister zadania i cele Ministerstwa sztuki i odwoływał się do prasy o udzielenie mu wskazówek.

Wczorajem urządziło Kasyno i Koło liter.-artystyczne raut, który zgromadził wielu uczestników.

Wiceminister wyjechał w sobotę po południu do Krakowa.

Z frontów.

Komunikat

Warszawskiego sztabu generalnego

Z dnia 28 kwietnia b. r.

Ofensywa na Ukrainie rozwija się nadal pomyślnie. Nasze oddziały w ścisłym współdziałaniu łączą ogromnymi marszami nieprajacze i nie dają im czasu do zebrania sił. Malin, Korosten, Berdycew, Koziatyn, Chocielak i Bar zostały zajęte. Zwycięstwa w jencach i materyale wojennym ogromna. W Berdycewie bronionym zajęcie w kilku punktach, wzięto prawie wszystkie składy i urządzenia. 48 dywizyj sowieckich rozbite. Nasza jazda manewrem oskrzydającym zdobyła po nocnej osirej walce Koziatyn i wzięła tam 2000 jeńców. W Żytomierzu wzięto oprócz nieprzeliczonej jeździe zdobywczy, 10 dział ciężkich i kancelaryj 58 dywizyj sowieckiej. Nastroj ludności miejscowej w większości przychylny. Wojska wkroczone do Żytomierza były entuzjastycznie witane.

Pierwszy zastępca szefa sztabu generalnego:
Kulinski, pułkownik.

Sejm walny.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu rozwinęła się dyskusya nad trzema wnioskami w sprawie

przyłłączenia dzielnicy pruskiej

(poseł Trzeński) oraz w sprawie

ujść w Poznańskim

(poseł Waszkiewicz i poseł Niedziałkowski.)

Pos. Trzeński uzasadniając nagłose swego wniosku opowiadał o niedawnych wypadkach w Poznaniu. Wywołał je Niemcy, którzy sięją u nas niemożliwość. Już na początku miesiąca mieliśmy wiadomość że dnia 16 kwietnia nastąpią rozruchy. Dnia tego wybuchł też strajk rolny, a teraz napałyły nowe wydarzenia. Na ulicach Poznania wołano „Hoch Deutschland”, na placu rozwinęto niemieckie chorągwie. Rząd nie powinien pozwolić, aby Niemcy szli taki nastroj. Stosunki w Poznaniu tywidowo prą do sjednoczenia. Rząd musi wnieść inicjatywę; w tym kierunku Rząd ma u siebie kilka projektów. Jeden z nich musi wybrać i opracować, przedłożyć Sejmowi do ustanowienia tego załatwienia.

Przeciw nagłosci przemawiał p. Stychel (Związek lud.-nar.)

Posel Niedziałkowski przeciwał wiadomościom urzędowym wiadomości prywatnej o zaścianach w Poznaniu, według których nie tłum Niemców, lecz tłum robotników polskich udał się pod Zamek i do tego tłum strzelała policya pod kierownictwem prezidenta policji p. Karola Baepeckiego. Wszystkie organizacje robotnicze w Poznaniu bez różnicy przekonań, żądają jednoznacznie oddania p. Baepeckiego pod sąd i cofnięcia rozporządzenia w sprawie stanu wyjątkowego. Mowca żąda zniesienia autonomii Ministerstwa b. zabroju pruskiego i wniosł, aby Rząd zawiesił w czynnościach, oraz oddał pod sąd p. Baepeckiego.

Pos. Waszkiewicz (nar. zw. rob.) oświadczył: Od szeregu miesięcy dochozą wiadomości o niesłychanym zaostrzeniu stosunków robotniczych w b. dzielnicy pruskiej i o nadtęciach policji w tych obszarach, zwłaszcza na Pomorzu. W imię dobra państwa należy stosunki w b. dzielnicy pruskiej dokładnie badać. Mowca stawia wniosek, by Sejm wybrał komisję sejmową, — która łącznie z przedstawicielami Rządu przeprowadzi ścisłe dochodzenia w sprawie wypadku z dnia 26 kwietnia, a następnie przedstawi wyniki tego dochodzenia.

Wiceminister Poznański wśród zwzwy ze strony lewicy, protestując jak najenergiczniej przeciw kućiu bronii przeciw Ministerstwu b. dzielnicy pruskiej, jako rzekomo instytucji separatystycznej, która wszelkimi siłami oddziaływała na sjednoczenie. Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej jest odpowiedzialne za swoje czyny przed sobą, co jest dowodem szczerości twierdzeń o separacyjnej dętaości tego Ministerstwa. W przeciwnieństwie do wywodów posła Niedziałkowskiego, twierdzi Wiceminister na podstawie raportów urzędowych, że wina nie spada tu na policję. W międzyczasie na konferencyi Minister kolei z przedstawicielami robotników doszedł do porozumienia, nie została jedynie załatwiona sprawa wypłat, miało to jednak nastąpić w najbliższych dnach po porozumieniu Ministerstwa kolei z Ministerstwem b. dzielnicy pruskiej. Dnia 26 b. m. rano robotnicy niespodziewanie porzucili pracę w warsztatach kolejowych i tłum złożony z 1000 ludzi udał się pod Zamek. Minister kolei nie mógł dać delegacyi oświadczenia. Około godz. 2 tłum powrócił pod Zamek. Z tłumem padły strzały w kierunku policji, która z polecenia prezidenta policji

nie strzelała. Kilku urzędników policji, na których rzucano się z nożami, dało kilka strzałów: padło trzy trupy, 5 osób było rannych. Tłum podniósł zwłoki jednego z zabitych, uformował postój i wtędy rozległy się okrzyki: „Hoch Deutschland”. Potem tłum usiłował rabić oddział strzegący więzienia. Przyszło do starcia: padły nowe ofiary. Ogłoszono stan wojenny. W sprawie wczorajszych zajść ukazały się dwie odeswy. Pierwszą z nich podpisał między innymi Główny Urząd Polskiego Związku kolejowców. Delegacya tego Związku oświadczyła w komunikacie, że w odeswie nadużyto jej firmy. Czyny, które zmusiły robotników do porzucenia pracy określają sami robotnicy mianem terroru. Agitacya niemiecka nie ulega tu najmniej wątpliwości. Zaścian były wywołane nieodpowiedzialną akcyą. Robotnik, który chce pracować, musi mieć dla swej pracy ochronę Państwa. (Okłaski na prawicy). W interesie Państwa leży, aby wykazać źródło tej demagogii, która szkodzi interesom Państwa Polskiego, a na csem cierpią robotnicy (Wielka wrzawa na lewicy, okłaski na prawicy). Nagłose wszystkich trzech wniosków przyjęto.

Następnie przystąpiono do rozprawy nad nagłoscią wniosku Związku ludowo-narodowego w sprawie naruszenia podstawowych praw obywatelskich przez samowolę sekcji defenywy dowództwa 7 armii w okręgu wileńskim.

Ks. Lutosławski opisuje odbyte rewizyi, zarządzonej przez tę seccyę w Komitecie sjednoczenia kręgow wschodnich i w zarządzie Macierzy szkolnej oraz przedstawienie p. Wigulawskiego, stojącego na czole Macierzy.

Za powód rewizyi podano broszurę skierowaną przeciwko Naczelnikowi Państwa. Ponieważ w Polsce nie ma jeszcze ustawy o zbrodni obrzydliwej majestatu, publicystyka zwraca się przeciw głowie państwa nie może być legalnie scigana.

P. Czapiński stwierdza, że wśród broszur znalazłnych podczas rewizyi była broszura z insynuwacyą, że Naczelnik Państwa jest wrogiem Państwa i dąży do rozbicia Państwa, a mianowicie jest tam powiedziane, że socjalista Dłuski, jako wysłannik Piłsudskiego stara się zaznać, że wlaśnie Polsce Galicya wschodnia nie jest potrzebna. (Wrzawa na prawicy).

Prezydent Ministrów Skulski oświadczył, że bardzo często zdarza się w naszym młodem Państwie, że tu i ówdzie jakiś organ państwowy popełnia nadużycie. Prosta forma jest tedy, aby poseł, który się dowiedział o tem, skomunikował to przedstawicielowi, Władzy państwowej. Niema wypadku, aby Rząd nie reagował na takie doniesienie. Nadużyciem byłoby, gdyby rewizyę przeprowadzono dlatego, aby zniszczyć instytucyę. Prezydent Ministrów ma wrazenie, że jeżeli dotyczący oficer przeprowadził rewizyę, to zapewne po wyjaśnieniu okaże się, że nie miał on na celu zniszczenia ani jednej ani drugiej instytucyi. Rząd po przeprowadzeniu śledstwa ukarze winnych;

Prezydent Ministrów stwierdza, że w sprawie popełnionych nadużyć wystarczyłoby zwykła interpelacya, gdyż Rząd stoi na tem stanowisku, iż wszelkie popełnione nadużycie musi być ukarae po przeprowadzeniu śledstwa. Niema obawy, by Rząd chciał stosować metodę tego rodzaju, by utrudniać działalność instytucyi.

Obrady komisyj.

Komisya rolna obradowała pod przewodnictwem p. Witosa. Na porządku dziennym była sprawa zagospodarowania odlogów i majątków, będących w własnym zarządzie Ministerstwa rolnictwa. Po sprawozdaniu Ministra Bardla i prezesa Urzędu zagospodarowania, p. Ubysa przeprowadzone

w Mościskach, 3) weksla z daty kwiecień 1914 na 500 K, płatnego w 3 miesiące a data podpisane przez Michała Biła rolnika w Stojańca pow. Mościska i Jakóba Margla w Mościskach wystawionego przez Zakład Kredytowy w Mościskach. Data wystawienia były na wszystkich wekslach szczegółowo wymienione.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistnienie uznane zostaną.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 9 lutego 1920. (3275)

T. 125/18 (3). Edykt. Na wniosek Marii Kosteckiej, oficyantki starostwa w Tłumaczu, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwita zastawniczego z dnia 18 maja 1914 Nr. 7841 Ekspozytury galic. akc. Banku hipotecznego w Stanisławowie na zastawione tamże parę kaloszy, broszkę i 2 pierścienie za kwotę 20 koron.

Posiadacza powyższego kwitu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu kwit ten za nieważny uznany zostanie. Inni interesowani mają wnieść zarzuty przeciw wnioskowi.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, 9 sierpnia 1919. (3469)

Nc. I. 261/19/4. Umożnienie. Na wniosek Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Portlandcementu Szczakowa, zarządza się postępowanie celem umożnienia wymienionego niżej papieru wartościowego, który miał zginać i wzywa się posiadacza tegoż, aby zgłosił swe prawa do dni 45 od daty edyktu. W razie przeciwnym uszałby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za pozbawiony znaczenia. Oznaczenie papieru wartościowego: Kewens (legitymacja zaliczkowa) z daty Szczakowa, dnia 22 marca 1919 r. Nr. 4196, opiewająca na kwotę 2.100 kor., wystawiona przez zarząd stacji kolejowej w Szczakowej na nazwisko wnioskodawcy.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworzno, 14 kwietnia 1920. (3635 2-3)

Edykta

w sprawach uznania za zmarłego.

T. V. 66/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kłym Demczuk z Roznowice powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego opuścił od r. 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Wedle zeznań zaprzysiężonych świadków, dnia 23 kwietnia 1915 roku padł ugodzony kulą nieprzyjacielską, a zwłoki jego pogrzebano na cmentarzu w Wietrzychowicach.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały ustawowe warunki ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20 i § 24 ust. cyw., praje o zarządza się na prośbę jego córki Michaliny Demczuk zaim. Junak postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi albo kuratorowi pańu dr. Lesniewowi, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyższej wymienionej.

Kłyma Demczuka wzywa się aby stawił się przed niniejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutaj na ponowny wniosek po dniu 30 czerwca 1920 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwo za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, 31 grudnia 1919. (3802 1-3)

T. IV. 107/19 (7). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Edward Pasadyn z Bucznowy wyruszył z początkiem wojny w jesieni 1914 r. w pole, pełniąc służbę jako szeregowiec przy 57 pp. Matka Matgorzata Pasadyn otrzymała od niego z drogi na front dwie kartki, jedną ze Szczukowa a drugą i ostatnią z Mieleska w sierpniu 1914 i ciądż nie ma o nim żadnej wiadomości. Według zeznań Józefa Kędziora, oparłych na wiadomościach zaprzysiężonych nieznanych mu żołnierzy, Edward Pasadyn w dniu 26 lub 27 sierpnia 1914 r. w czasie potyczki około Lubina miał być rażony w głowę, co się jednak z nim stało nie wie, gdyż od tego czasu kiedy potyczka miała miejsce, już go więcej nie widział.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 i 1 ust. cyw. i § 1 ust. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto

zarządza się na wniosek matki Matgorzaty Pasadynowej postępowanie. celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo kuratorowi p. dr. Władysławowi Syrucskowi, adwokatowi w Tarnowie.

Edwarda Pasadyna wzywa się, aby stawił się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, 18 marca 1920. (3903 1-3)

T. 52/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Bodnar s. Hryńka i Anny, urod. onw. w Chotyńcu 6 lipca 1882, jako żołnierz 89 pp. brał udział w bitwie niedaleko Krakowa dnia 20 listopada 1914 i od tego czasu wiadomości o nim zaginęły.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 217 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20, przeto wdraża się na prośbę Marii Bodnar postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż, zawartego 19 lutego 1914 z Marią Bodnar w Chotyńcu za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Kopystańskiemu, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Piotra Bodnara syna Hryńka wzywa się, ażeby stawił się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 8 września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 8 marca 1920. (3914 1-3)

T. 46/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Stajura s. Michała i Katarzyny, urodzony 4 lipca 1887 w Wyszatyczach, żołnierz 18 p. obrony krajowej, wedle przeprowadzonych dochodzeń w czasie świąt Bożego Narodzenia 1914 roku został ciężko ranny odłamkami szrapnela w bok i nogi i od tego czasu wiadomości o nim zaginęły.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p., zarządza się na wniosek Ksenii Stajura postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż, zawartego z Ksenią z Kiszaków Stajura 20 listopada 1911 za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Czerlunckiewiczowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Piotra Stajura syna Michała wzywa się, aby stawił się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 20 września 1920 sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.
Przemyśl, 8 marca 1920. (3915 1-3)

T. 48/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kazimierz Bał, syn Jana i Barbary, urodzony w Nienadwoy 9 lutego 1868, powołany w r. 1914 do robot fortecznych w Przemyślu, a następnie przeniesiony do M 20-Laborca na Węgrzech, zmarł wedle przeprowadzonych dochodzeń z początkiem grudnia 1914 w szpitalu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20, zarządza się na prośbę Zofii Bał postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż zawartego z Zofią z tiergentów Bał 9 lutego 1905 za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Rastowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Kazimierza Bała wzywa się, aby stawił się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 4 marca 1920. (3912 1-3)

T. 322/19 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Szawiński, syn Jakóba i Anny, urodzony w Rudzie kochanowskiej 6 grudnia 1882, w sierpniu 1914 powołany do wojska w oddziale robotniczym pełnił służbę w polu od 12 grudnia

1914 nie dał żadnej o sobie wiadomości, a po tym czasie zachorował i odszedł do szpitala.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20, przeto wdraża się na prośbę Anastazji Szawińskiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż zawartego z Anastazją z Kowalilaków Szawińską za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Rowenbachowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego.

Stefana Szawińskiego wzywa się, aby stawił się przed niniejszym sądem, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Po dniu 15 września 1920 sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 9 marca 1920. (3911 1-3)

T. VI 474/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Grudzień Kasimierz, rolnik z Boskochowa, urodzony w roku 1888 w Kwaczałe pow. Chrzanów, przydzielony w r. 1915 do 13 pp. nie daje o sobie znać. Według pism Czerwonego Krzyża w Krakowie z 10 kwietnia 1919 L. 56,843 i kadry likwidacyjnej powyższego pułku z 21 lutego 1920 L. 3442 zaginął d. 16 czerwca 1916 w bitwie pod Czerwiowcami.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 1 ustawy z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto na prośbę Ludwika Grudźni wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego, oraz celem uznania zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi. obrońcą wężła małżeńskiego ustanawia się p. dr. Józefa Ordynskiego, adwokata w Krakowie.

Kasimierza Grudźnia wzywa się, aby stawił się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cyw., Oddz. VI.
Kraków, 15 marca 1920. (3847)

T. IV. 111/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Pajor urodzony w r. 1883 w Sechnej i tam zamieszkały, żołnierz 16 pp. obrony krajow. austriackiej, od września 1914 nie dał o sobie znaku życia.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci w myśl § 1 ces. rozp. z 31 marca 1918 L. 128 Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Marii Pajorowej w Sechnej postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyższej wymienionym, a zaginionego wzywa się, ażeby przed niniejszym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu.

Sąd tutaj na ponowną prośbę po dniu 30 sierpnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Nowy Sącz, 6 lutego 1920. (3867)

T. IV. 121/19 (5). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Kołacz urodzony w r. 1878 w gminie Zbęk zamieszkały w Jelnej, żołnierz 33 p. byłej armii austriackiej, jako jeńiec miał umrzeć w szpitalu w Moskwie w r. 1917 i od lipca 1917 nie dał o sobie żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. rozp. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. L. 128, przeto wdraża się na prośbę Marii Kołaczowej z Jelnej postępowanie, celem uznania za zmarłego, zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Nowakowi, adwokatowi w Nowym Sączu, wiadomości o powyższym wymienionym, a zaginionego wzywa się, aby przed niniejszym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 sierpnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 22 stycznia 1920. (3868)

T. VI. 78/20 (5). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jaworski Andrzej, wójt magistratu w Krakowie, syn Jana i Zofii, urodzony w r. 1886 w Stanisławie dolnym pow. Wadowice, przydzielony w sierpniu 1914 do 16 p. obr. kraj., od grudnia 1915 nie daje znaku życia; wedle zeznań Piotra Dreschera z Krakowa, wedle

kartki Władysława Meźona pisanej z niewoli rosyjskiej do Anny Jaworskiej oraz wedle pisma Czerwonego Krzyża miał umrzeć w niewoli rosyjskiej w r. 1916.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Jaworskiej postępowanie, celem udowodnienia jego śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 16 sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział VI.
Kraków, 13 kwietnia 1920. (3860)

T. IV. 103/19 (5). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Maciej Klus urodzony w r. 1881 w Zubsuchem i tam zamieszkały, żołnierz 20 pp. armii austriackiej, w r. 1915 poszedł na wojnę i od lipca 1916 nie dał o sobie żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. rozp. z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. L. 128, przeto wdraża się na prośbę Wiktoryi Klus w Zubsuchem postępowanie celem uznania za zmarłego, zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyższym wymienionym. Zaginionego wzywa się, aby przed niniejszym wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 września 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 17 lutego 1920. (2666)

T. 215/19 (3). Wasyl Seńków syn Iwana i Anastazji ur. Bycz a mat. Ojgi fałse Ołeny ur. Kebab, urodzony 10 stycznia 1872 w Urmaniu, reł. gr. kat., rolnik, powołany dnia 30 grudnia 1915 do 36 p. austr. obrony kraj., brał udział w walkach na froncie włoskim i wedle wiadomości zaprzysiężonych przez towarzysza broni Petra Klusza, miał w jesieni 1916 roku zostać zabity przez granat nieprzyjacielski i od tego czasu przestał do żywej pisać.

Wobec tego na wniosek jego żony wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa zawartego przezeń 31 maja r. 1898 za rozwiązane.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby najpóźniej do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie urzędowej, t. j. do dnia 1 grudnia 1920, udzielono sądowi lub p. adw. dr. Oberländerowi w Brzeskach, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym, którego równocześnie wzywa się, by w powyższym zakreślonym czasokresie zgłosił się w sądzie, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po bezskutecznym upływie tego czasokresu, sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu go za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeskany, 30 marca 1920. (3819)

T. 217/19 (3). Iwan Migdał syn Michała i Anny ur. Matys a mat. Marii z Chłopasłów, urodzony w Szybalsku 1887, a powołany w grudniu 1915 do wojska austr. 55 pp., brał udział w bitwach na froncie włoskim i w potowie czerwca 1918 został trafiony kulą karabinową w szyję i padł, zaś od tego czasu do dziś data nie daje żadnego znaku życia.

Wobec tego na wniosek jego żony wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego, a małżeństwa zawartego przezeń dnia 15 listopada 1910 za rozwiązane.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby najpóźniej do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie urzędowej, t. j. do dnia 1 października 1920 udzielono sądowi lub p. adw. dr. Grosmano-wi w Brzeskach, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym, którego równocześnie wzywa się, by w powyższym czasokresie zgłosił się w sądzie lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po bezskutecznym upływie tego czasokresu sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeskany, 21 marca 1920. (3818)

T. 48/19. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Wasyl Romanko urodzony w Dobrowiszach dnia 26 maja 1889 żołnierz 96 p. p., wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Jana Bryczki w bitwie pod

Buskiem w pierwszych dniach września 1914 ugodony kuli karabinową w głowę, padł nieżywy na ziemię.

Gdy wobec tego jest sławo-podobne, że osoba wymieniona pomogła śmierć, przeto zarządza się na wniosek Ahałji z Barabazów Romano postępowanie, celem udowodnienia śmierci zaginionego, oraz uznania małżeństwa jego zawartego w Dobrowlanach 20 października 1913 z Ahałją z Barabazów Romano za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do 1 lipca 1920 albo sądowi albo dr. Isakowi Moslerowi, adwokatowi w Czortkowie, którego równocześnie ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego — udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dwudwój, sąd, orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Czortków, 23 lutego 1920. (8883 2-3)

T. V. 15/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pawło Bidowaniec lat 34, rolnik z Poznania hetm. pow. Skałat, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od roku 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od października 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo gminy Poznanka hetm. z dnia 4 marca 1920.

Gdy zatem można przyjąć, że sądząc warunki uznania go za zmarłego, przeto wdruka się na prośbę żony jego Maryi Bidowaniac postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi albo kuratorowi panu dr. Nussbaumowi, adwokatowi w Tarnopolu, wiadomości o powyżej wymienionym.

Pawła Bidowaniac, na wypadek gdyby był, wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem się stawił lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tuż, na ponowną prośbę po dniu 1 października 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol, 10 marca 1920. (8776 2-3)

T. V. 27/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Makohin urodzony 6 lutego 1888, rolnik z Denysowa, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od roku 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo gminy Denysów z 8 lutego 1920. Zeznaniami świadka Michała Hrekszanyka stwierdzonem zostało, że Wasyl Makohin w grudniu 1915 w Dukli zachorował i że go oddano do szpitala.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzą warunki uznania go za zmarłego, przeto za-

radza się na prośbę żony jego Katarzyny Makohin postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi albo kuratorowi p. dr. Pałatowski, adwokatowi w Tarnopolu, którego ustanawia się i obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym.

Wasyla Makohina na wypadek gdyby był wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tuż, na ponowny wniosek po dniu 1 września 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol, 6 marca 1920. (8770 2-3)

T. V. 46/20 (2). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Daniliszyn urodzony w Sieniawie dnia 24 lipca 1888, rolnik, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego, opuścił od r. 1914 swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział na wojnie światowej. Od r. 1914 nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza świadectwo urzędu gminnego w Sieniawie z dnia 9 lutego 1920 roku. Zaprzysiężonymi zeznaniami świadka Mikołaja Mazura stwierdzonem zostało, iż dnia 9 lub 11 października 1914 Jakób Daniliszyn został wysłany z patrolą w Badymnie na brzeg Sanu, by obserwować

ruchy wojska rosyjskiego. Świadek miał wymienić w służbie patrol, w której znajdował się Daniliszyn i gdy przyszedł na miejsce, wówczas kapral Kandiak, dowódca patroli w której znajdował się Daniliszyn, opowiadał świadkowi, że w nocy Jakób Daniliszyn został ugodzony kuli rosyjskiej, wskutek czego ciężko był raniony, a po godzinie wskutek otrzymanej rany zmarł. Towarzysze broni zaraz ciało Jakóba Daniliszyna pochowali, a świadka zaprowadzono na miejsce w którym go pogrzebano. Podczas najbliższego raportu w kompanii słyszał świadek jak mierzowano, iż Jakób Daniliszyn został zabity.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzą ustawowe domniemania w myśl § 24 ust. 2, zarządza się na wniosek żony jego Anny Daniliszyn postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi albo kuratorowi p. dr. Osilkowski, adwokatowi w Tarnopolu, którego ustanawia się zarazem obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym.

Jakóba Daniliszyna na wypadek gdyby był, wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o uznaniu małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol, 28 lutego 1920. (8771 2-3)

DONIESIENIA PRYWATNE

MASZYNY NAFTOWE systemu „Primus”

3403 poleca Antoni Halski LWÓW Sobieskiego 3.

KTO CHCE? korzystnie spieniężyć lub tanio kupić:

garderobę, dywany, kilimki, urządzenia domowe i t. d. niech się uda do składu „L'OCCASION“ Pasaż Hausmana 8.

Przyjmuje się w komisji zapewniając korzystny zbył.

Zastępstwo i wyłączną sprzedaż aparatów do gaszenia ognia „MINIMAX” stale w zapasie na składzie!

A. M. KIERSKI i Ska import i eksport towarów żelaznych i stalowych narzędzi, artykułów technicznych i maszyn Biuro L W O W Magazyn Zimorowicza 15, Kopernika 1. 4.

MASZYNY DO PISANIA rachowania, kopiowania i t. p. naprawia i przerabia szybko i dokładnie, drobne naprawy skutecznym natychmiast na miejscu. Kupuje i sprzedaje używane maszyny. — Pierwsze specjalne warsztaty, Lwów, Lindego 3. (obok kina Kopernika) 1469 L. JAWORSKI. 20-50

ogłoszenie rozprawy ofertowej. Zarząd Żupy solnej w Bochni ogłasza w drodze publicznej rozprawy ofertowej wykonanie robót ziemnych przy stawach, podziemnych i sklepionych, przynależnych do wybudowania linii normalnotorowej odcinek 2600 am długiej prowadzącej ze stacji Bochni do szybu „Campi” w Bochni. Blizsze postanowienia o włożeniu ofert, warunki i wytyczne formularze ofertowe itd. można przeglądać poczynając od dnia 16 kwietnia br. w wymienionym Zarządzie Żupy solnej, w godzinach urzędowych. Oferty należy wnieść odpowiadająco ostatecznie i zapisywalnie z napisem: „Oferta na wykonanie robót ziemnych etc. pod nazwą toru dojazdowego do szybu „Campi” najpóźniej do dnia 10 maja br. godz. 11-tj przedp. do Zarządu Żupy solnej w Bochni. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 11-tj przed południem. Bochnia, dnia 10 kwietnia 1920. 8765 2-2 Zarząd państwowej Żupy solnej.

LEKARZ DENTYSTA Dr. Jakób Grob Lwów, Legionów 37 (dawnie Karola Ludwika).

L. 963. 88066 3-3 Zarząd gminy Starog Sambora rozpisuje niniejszem

Konkurs na posadę kontrolera Kasy miejskiej. Kandydat winien przedłożyć 1) metrykę urodzin, 2) świadectwo moralności i zdrowia, 3) certyfikat przynależności, 4) świadectwo szkolne i złożyć egzamina z rachunkowości państwowej, 5) świadectwo dotychczasowej pracy. Pierwszeństwo mieć będą kandydaci wykazujący dużą praktykę przy kasach gminnych posiadający egzamina na sekretarza gminnego. Posada nadaną będzie na rok prowizorycznie. W ciągu tego czasu przysługuje za sądu rozwiazanie stosunku służbowego bez podania powodów. Po roku dobrego sprawowania się nastąpi może stał. zacya. Placa rocznie 10800 koron i deputat 6 sągów drzewa miękkiego oprócz beneficjów sprawoznajacych. Kaucya w wysokości jednorocznej płacy, ściągana ewentualnie w ratach miesięcznych, wymagana. Termin konkursu upływa z dniem 15 maja 1920. Komisarz rządowy Konrad Chowaniec m. p.

OWIES siewny „Zwycięzca” oryginalny importowany ze Szwecji, w workach plombowanych przez rząd szwedzki poleca BANK ROLNICZY dostawa natychmiastowa.

„VITA” Towarzystwo ubezpiecz. w Warszawie. Reprezentacya we Lwowie, ul. Pańska 11. Poleca na nader korzystnych warunkach ubezpieczenia na życie oraz od nieszczęśliwych wypadków a w szczególności ubezpieczenia osagowe dla dniewscat oraz chłopców i dziewcząt wychowawczych. Prospektu wysyła się bezpłatnie. Zastępcy seledni w każdej miejscowości nasen-

Godła państwowe i napisy malowane wykonuje najtaniej: B. Willer, Lwów, Kopernika 17

Konkurs.

Magistat kr. st. m. Lwowa rozpisuje niniejszem konkurs zewnętrzny na następujące posady w miej. Zakładzie gazowym: 1) kontrolera instalacji gazowych w IX randse, 2) korespondenta w IX. randse, 3) rewidenta rachunkowego w IX. randse, 4) adjunkta rachunkowego w X randse.

Wymogi ogólne. a) obywatelstwo polskie, b) nie epizyrozczony 40 rok życia, c) przeszlosć nieposiadakowana.

Wymogi specjalne. ad 1) ukłczone studia techniczne, ad 2) ukłczona szkoła s.e.nia względnie Akademia handlowa i doładna znajomosć korespondency kupieckiej tudzież przynajmniej dwóch języków w słowie i piśmie ewentualnie szkoła handlowa i praktyka zawodowa, ad 3) i 4) ukłczona szkoła średnia i egzamin z rachunkowości kupieckiej ewentualnie szkoła handlowa i praktyka zawodowa.

Do posad tych przywiazane są pobory ad 1, 2, 3, urzędniczą IX. rangi, a 4 urzędniczą X. rangi ze wszystkimi dodatkami drożyżulnymi do tych rang przywiazanymi analogicznie do urzędników państwowych.

Bliższych informacyj co do wysokości poborów i innych szczególow udziela Miejski Zakład gazowy.

Posady zostają na razie nadane prowizorycznie. Stabilizacya może nastąpić po roku niezaplannej i zadowalniającej służby.

Podania należycie udokumentowane i osteplowane należy wnosić do Biura prezydialnego Magistratu w terminie do 8 maja 1920.

Prezydent m. Lwowa Neumann w. r. 3806 1-2

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w S.noku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka, odbędzie się dnia 17 maja 1920 o godzinie 11 przed południem w lokalu stowarzyszenia w domu p. Rosenberga.

Porządek dzienny: 1. Zmiana statutow. 2. Wybor 3 członków Zarządu i Rady nadzorczej. 3. Wniosek członków.

W razie braku odpowiedniej liczby członków odbędzie się w tym samym dniu o godzinie 5 po południu z tym samym porządkiem dziennym. Prezes: Pinkas Engelard.

Rowery, maszyny do szycia, gramofony, płyty, oraz wszelkie przybory do tychże, poleca Malwina Rosenmann. Lwów, Jagiellońska 17.

Młynskie walce, kamienie Peraki, Transmijsa, Paay, Turbiny, Motory, dostarcza „Pilot” Lwów, Batorego 4. 1270 21-24

Kupuje urządzenia biurowe, sypialnic, łoża i t. p. al. Audiujaja 1. o. 3722 2-6 Zielinski.

M. H. Henner zegarmistrz Lwów, ul. Pańska 1. 6. Przyjmuje wszelkie reperacye. Za złoto i srebro płaci naj- 3084 wyższe ceny. 16-24

DLA TRAFIKANTOW Kantyn i Konsumow Turki i Papierki cygaronowe poleca w większym wyborze po cenach fabrycznych

Hurtownia przyborów do palenia „L'Etolie” Gen. zast. Michał Hackel Lwów, Kazimierzowska 4.

Kapelusze słonkowe, filcowa, damskie, męskie, dziecięce, hurtownie i częściowo. Najnowsze modele nadeszły. Przyjmuje preferowane słonkowych i filcowych. J. Tworzyjański, gen. zast. par. Paoyki kapeluszy w Myślenicach. — Szauulca Lwów, Kościełana 8 gmach Izby rękodzielniczej.

Kapelusze, czapki i futra przyjmuje do odnowiania W. Anis, Lwów, Skarbowska 5.

Poszukują technika do przygotowania do matury, matematyka, geometrya wykreślna Zgłoszenia Jakóba Strzeżyma p. II. drzwi 9 między 3-4. 3890

Pojedyncze egzemplarze „Gazety Lwowskiej” nabywać można w Ekspedycyi „Gazety Lwowskiej”, ul. Czarnieckiego 1. 12, parter.

Czas odnowić przedpłatę

Z Drukarai Wł. Łoi Harkow

sarzędem Józefa Ziemińskiego. Należyście dostarczyć w całości